

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

118. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 15. A 16. ČERVNA 2016

Stanovisko Evropského výboru regionů – Ocelářství – Jak v Evropě uchránit udržitelná pracovní místa a růst

(2017/C 017/04)

Zpravodajka: Isolde RIES (DE/SES), 1. místopředsedkyně sárského zemského sněmu**Odkaz:** sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance Ocelářství – Jak v Evropě uchránit udržitelná pracovní místa a růst

COM(2016) 155 final

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

EVROPSKÝ VÝBOR REGIONŮ

Význam a rámcové podmínky ocelářství v Evropské unii

1. zdůrazňuje, že ocelářství EU hrálo a stále hraje v evropském integračním procesu ústřední roli a pro Evropu je nepostradatelným základem blahobytu, tvorby hodnot, investic a zaměstnanosti. Pro EU představuje klíčové strategické odvětví, které čítá 330 000 pracovních míst a zahrnuje 500 výrobních závodů ve 23 členských státech. V roce 2014 vyprodukovalo toto hospodářské odvětví přibližně 169 milionů tun oceli (10 % světové produkce) a podařilo se mu dosáhnout celkového obrátu ve výši 166 miliard EUR, což představuje 1,3 % hrubého domácího produktu EU;
2. podtrhuje fakt, že navzdory snížení objemu produkce a počtu pracovních míst v posledních desetiletích zůstává ocelářství i nadále klíčovým faktorem pro reindustrializaci Evropy. Cíl zvýšit do roku 2020 příspěvek průmyslu k HDP na 20 %, který Komise vytyčila ve svém sdělení ze dne 22. ledna 2014 Za obnovu evropského průmyslu, je dosažitelný jen za předpokladu konkurenceschopného ocelářského průmyslu;
3. poukazuje na intenzivní hospodářskou provázanost ocelářského průmyslu s dodavatelskými a odběratelskými odvětvími. Spolu s poskytovateli dodavatelských služeb z odvětví těžebního průmyslu, energetiky a dopravy a služeb, jakož i s odběrateli z odvětví hutnictví, automobilového průmyslu, strojírenství a stavebního průmyslu tvoří ocelářství rozsáhlé hodnotové řetězce a klastry;
4. zdůrazňuje, že budoucí rozvoj ocelářského průmyslu má přímé i nepřímé důsledky pro regionální a místní rozvoj a konkurenceschopné a udržitelné ocelářství je navíc předpokladem hospodářského oživení a růstu v mnohých evropských regionech. Poukazuje na to, že ocelářství je rovněž významným zdrojem nepřímých pracovních míst, jelikož sehrává důležitou úlohu v mnoha jiných průmyslových odvětvích;
5. poukazuje na skutečnost, že evropský ocelářský průmysl je nedílnou součástí mezinárodních surovinových, zpracovatelských a odbytových trhů, a vyžaduje proto rovné podmínky hospodářské soutěže;
6. zdůrazňuje, že podniky působící v ocelářském odvětví jsou z podstaty věci energeticky náročné a že náklady na energii představují zhruba 40 % provozních nákladů. Toto průmyslové odvětví je proto nutně odkázané na cenově dostupné a spolehlivé dodávky energie;

7. podtrhuje přínos ocelářského průmyslu k rozvoji transformace energetiky a ke zmírňování změny klimatu. Inovativní ocelářské výrobky jsou nepostradatelné například pro výstavbu větrných elektráren, vysoce účinných elektráren a elektromobilů. Přestože je výroba oceli velkým zdrojem emisí CO₂, uspoří se díky inovativním třídám oceli šestinásobek CO₂, než kolik ho tato výroba produkuje;
8. připomíná, že ocelářský průmysl má strategický význam pro vybudování železniční infrastruktury na celém evropském kontinentu a že je důležitý jeho přínos k vytváření místních železničních dopravních sítí, které jsou dobrou alternativou k přetížené silniční dopravě, zejména co se týče zlepšení kvality života a životního prostředí v metropolitních oblastech;
9. vyzdvihuje skutečnost, že výrobci oceli usazení v Evropě musejí dbát na to, aby jejich výroba byla z hlediska nákladů a využívání zdrojů co nejefektivnější a na nejvyšší technické úrovni, kterou musejí udržovat prostřednictvím průběžných investic. Dlouhodobá konkurenceschopnost závisí rovněž na jejich schopnosti vyvíjet průlomové technologie v oblastech, jako je např. energetická účinnost. Neméně důležité je ale i to, aby EU a její členské státy braly při svém rozhodování vždy v úvahu dopady na konkurenceschopnost ocelářského průmyslu ve vnitrostátním i mezinárodním měřítku, jakož i dlouhodobé hospodářské účinky;
10. konstatuje, že ocelářský průmysl musí být v zájmu zachování své další existence i nadále schopen a připraven zvládat prostřednictvím inovací a šetrného přístupu k životnímu prostředí budoucí výzvy. Tento přístup zahrnuje například aktivní přispívání k ochraně životního prostředí a zmírňování změny klimatu, ale i důsledné dodržování technických norem v oblasti politiky ochrany životního prostředí a politiky v oblasti změny klimatu v rámci čistých investic;
11. vyzdvihuje vysoké sociální normy platné v odvětví evropského ocelářského průmyslu a jeho úsilí na poli zmírňování změny klimatu a ochrany životního prostředí;
12. konstatuje, že recyklování oceli šetří suroviny a energii, snižuje emise skleníkových plynů a posiluje oběhové hospodářství. Je třeba zdůraznit zvláště to, že ocel je 100 % recyklovatelná surovina. Opětovné používání a recyklaci oceli je třeba dále rozvíjet, a to s ohledem na cíl vytvoření konkurenceschopného a udržitelného oběhového hospodářství a vzhledem k tomu, že EU má v oblasti obchodu se šrotem pozitivní bilanci. Mimořádně velký tržní potenciál má i vývoj nových tříd oceli, feroslitin, licích a výrobních technologií;
13. zdůrazňuje, že evropské ocelářství, které je vybavené nejmodernějšími technologiemi a vysoce kvalifikovanými pracovníky, dosahuje v oblasti výroby oceli špičkových výkonů a zároveň dbá také na výzkum a vývoj produktů zaměřený na požadavky zákazníků. Vývoj inovativních a vysoce kvalitních produktů přispívá k udržení a zvyšování konkurenceschopnosti podniků;
14. zdůrazňuje, že moderní ocelářská výroba je silně závislá na trvalém rozvoji vysoce kvalifikované pracovní síly, schopné hledat a nacházet řešení razící cestu budoucímu vývoji. Poznává, že agenda pro nové dovednosti uvede důvody pro trvalé investice do lidských zdrojů, včetně rekvalifikací a zvyšování kvalifikací. Prospěje to široké škále hospodářských odvětví, včetně ocelářského průmyslu;
15. podporuje snahy evropského ocelářství zajistit rovnější příležitosti pro všechny zaměstnance. V posledních 10 letech se například zvýšil podíl žen pracujících v ocelářském průmyslu a v současnosti se pohybuje mezi 6 % a 25 %, v závislosti na příslušné pozici a členském státě EU. Mimoto ocelářské podniky v uplynulých dvou letech zahájily v jednotlivých členských státech řadu iniciativ, aby přilákaly ženy do tohoto odvětví;
16. poznamenává, že z hlediska zdraví a bezpečnosti zaujímá ocelářský průmysl EU vedoucí postavení a nabízí v celosvětovém měřítku ty nejvyšší normy ochrany zdraví při práci. Výměna osvědčených postupů v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je na úrovni EU předmětem rozsáhlé diskuse. Ocelářství EU se navíc účastní intenzivního sociálního dialogu na úrovni EU;
17. zdůrazňuje, že je nezbytně zapotřebí, aby se součástí vzdělávání a odborné přípravy, zejména učebních oborů, staly ve větší míře digitální dovednosti a technologie. Upozorňuje na to, že digitalizace výrobních postupů vyžaduje, aby měli zaměstnanci vzhledem k větší složitosti úkolů vyšší dovednosti⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Stanovisko CdR 1319/2014 ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Rámcem kvality EU pro předjímání změn a restrukturalizaci.

18. podtrhuje, že digitalizace výrobních procesů a větší složitost pracovních úkolů, které jsou s ní spojeny, vyžadují od zaměstnanců rozsáhlejší schopnosti v oblasti abstraktního myšlení a řešení problémů. Pracovníci si také musejí být schopni sami organizovat svou vlastní práci a mít vysokou míru kompetence v oblasti interdisciplinárního a samostatného jednání i při komunikaci;

19. poukazuje na to, že celosvětové nadměrné kapacity, poklesy cen, vysoké ceny energie, jakož i poplatky a platby hrazené za zdroje energie, chystaná unijní reforma systému obchodování s emisemi, jakož i dumpingové praktiky narušující hospodářskou soutěž, jichž se dopouštějí výrobci oceli ze zemí mimo EU, představují pro evropské ocelářství enormní zátěž. Výroba surové oceli a podíl evropského ocelářského odvětví na celosvětových trzích klesá, důsledkem čehož jsou adaptační procesy v oblasti organizace podniků a zaměstnanosti;

20. se znepokojením konstatuje, že uzavírání či snižování počtu závodů na výrobu železa a oceli má ničivé sociální a ekonomické dopady na místní a regionální komunity, a poukazuje na to, že je potřeba přijmout opatření na podporu oživení a růstu těchto komunit;

21. za smysluplné a účelné považuje přijetí určité evropské strategie pro budoucnost ocelářského průmyslu. Je přitom nezbytné, aby do schvalovacích a rozhodovacích procesů byly zapojeny místní a regionální orgány a aby byly zohledňovány konkrétní místní podmínky a specializace jednotlivých podniků;

22. vyjadřuje svou podporu tomu, aby průmyslová politika EU byla založena na vzorových příkladech konkurenceschopnosti v ocelářském průmyslu a na rámcových podmínkách, které budou v souladu s hospodářskou soutěží, aby tak bylo možné do budoucna udržet a rozšiřovat stávající ocelářské provozy a pracovní místa;

23. ztotožňuje se s názorem, který Komise uvedla ve svém energetickém plánu do roku 2050, a sice že snížení emisí CO₂ v odvětví energetiky a dosažení vysokého podílu energie z obnovitelných zdrojů může být v dlouhodobém horizontu méně nákladné než pokračování ve stávající politice a že náklady na jadernou energii a energii z fosilních paliv budou postupem času pravděpodobně dále růst, zatímco náklady spojené s výrobou energie z obnovitelných zdrojů se mohou snížit. Současně v tomto kontextu oceňuje snahu členských států poskytnout odpovídající kompenzaci za nadměrnou finanční zátěž, která v souvislosti s rozvojem výroby energie z obnovitelných zdrojů vzniká ocelářským podnikům čelícím mezinárodní konkurenci. Vyzývá však evropskou úroveň, aby zajistila, že vnitrostátní mechanismy kompenzace zejména v oblasti státní podpory nepovedou k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu EU;

24. zdůrazňuje potřebu pomáhat komunitám, které jsou silně závislé na oceli, zvýšit záběr jejich ekonomik, než dojde k restrukturalizaci. Diverzifikace místní ekonomické struktury by se měla zaměřovat především na synergie mezi udržitelným průmyslem a službami a mohla by být rovněž podpořena daňovými pobídkami;

Reforma systému EU pro obchodování s emisemi

25. vítá, že Evropská rada se ve svých závěrech ze zasedání ve dnech 23. a 24. října 2014 snaží o nalezení rovnováhy mezi cíli v oblasti snižování emisí skleníkových plynů na straně jedné a zajištěním konkurenceschopnosti evropského průmyslu na straně druhé;

26. poukazuje nicméně na to, že Evropskou radou přijaté zvýšení ročního redukčního faktoru pro strop maximálních povolených průmyslových emisí z 1,74 %, platného ve III. obchodovacím období (2013–2020), na 2,20 %, jež má platit ve IV. obchodovacím období (2021–2030), může navzdory zachování bezplatného přidělování emisních povolenek na základě referenčních hodnot vést k nedostatečnosti povolenek, a tím i k větší zátěži pro ocelářské odvětví, kterou konkurenční podniky v zemích, kde se s emisemi neobchoduje, nemusejí nést;

27. považuje za zásadní, aby byl zaveden systém obchodování s emisemi na celosvětové úrovni, a zaručila se tak konkurenceschopnost evropských podniků a předešlo se úniku uhlíku tím, že by se zabránilo dalšímu zvýšení počtu dražených povolenek. Další záruky by mohly mít formu harmonizovaných mechanismů náhrady nepřímých nákladů (jako u elektrické energie) nebo referenčních hodnot vycházejících z přesných a aktuálních údajů;

28. v této souvislosti také poznamenává, že referenční hodnota pro surové železo, jejíž dosažení je podmínkou přidělení povolenek na emise v ocelářském průmyslu, je již ve III. obchodovacím období (2013–2020) zhruba o 10 % nižší, než co je z fyzikálního i technického hlediska možné. Stejně tak není věcně opodstatněná ani referenční hodnota stanovená pro slinování, protože zahrnuje i peletizační zařízení. Přidělování povolenek se musí řídit skutečnou situací, přičemž je třeba plně zohlednit výrobu elektřiny z vysokopecních plynů produkovaných ocelářským průmyslem, a musí být uzpůsobováno technologickému vývoji. Zároveň je nezbytné dynamické přidělování povolenek ve výrobním řetězci;

29. vítá, že Komise předložila svůj návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií, s dostatečným časovým předstihem před zahájením IV. období evropského systému obchodování s emisemi;

30. díky tomu věří, že všechny zúčastněné strany si budou moci v dostatečném časovém předstihu vytvořit jasnou představu o budoucích rámcových podmínkách systému EU pro obchodování s emisemi;

31. zároveň se domnívá, že je nezbytné, aby reforma systému EU pro obchodování s emisemi byla předmětem intenzivní koordinace a diskuse se všemi zúčastněnými stranami;

32. se znepokojením přitom konstatuje, že Komise ve svém návrhu směrnice dostatečně nezohlednila žádost Evropské rady týkající se zajištění mezinárodní konkurenceschopnosti průmyslu, protože nejvýznamnější náklady má nést právě evropské ocelářské odvětví, jehož existence je těmito náklady ohrožena;

33. požaduje proto, aby byl návrh směrnice v dalších fázích legislativního procesu zásadně přepracován a aby při tom byly – při zachování účinnosti systému EU pro obchodování s emisemi a přiměřeného rozdělení zátěže mezi všechna hospodářská odvětví – zohledněny zejména tyto body:

- nejefektivnější zařízení by měla být obecně zbavena uvedené zátěže,
- mělo by se i nadále vybízet k technologickému vývoji a omezení dopadů na životní prostředí stanovením realistických referenčních hodnot na základě 10 % nejefektivnějších zařízení, tak aby byly technicky i ekonomicky dosažitelné,
- stanovené referenční hodnoty by měly v plné míře zohledňovat emise vznikající při výrobě elektřiny z vysokopecních plynů,
- referenční hodnoty by neměly být paušálně snižovány a neměl by být používán opravný koeficient,
- energeticky náročným odvětvím by neměla být snižována náhrada za ceny elektřiny a měla by existovat možnost náhrady celkových nepřímých nákladů. Za tímto účelem by se na úrovni EU mělo alespoň zvážit zavedení referenčních kritérií, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže na jednotném evropském trhu,
- regulační opatření by měla zahrnovat i polotovary energeticky náročných průmyslových odvětví, aby se předešlo relokací průmyslu do zahraničí, a
- množství přidělených povolenek by mělo být přizpůsobeno měnícím se objemům výroby;

34. domnívá se, že k tomu, aby bylo možné předejít eventuální relokaci emisí CO₂, je nezbytné úplné vyrovnání nákladů na emise skleníkových plynů přesunutých na cenu elektřiny. Jelikož toto vyrovnání může být až doposud v různých členských státech upraveno různým způsobem, není vyloučeno narušování hospodářské soutěže. Komise by se proto měla zabývat otázkou, zda má být toto vyrovnání v budoucnosti sjednoceno nebo prováděno na úrovni EU;

35. výslovně vítá, že se světové společenství na Pařížské konferenci o změně klimatu poprvé závazně přihlásilo v mezinárodním právním rámci k cíli udržet globální oteplování pod úroveň 2 °C a chce vyvíjet vážné úsilí o omezení nárůstu globální teploty na 1,5 °C. Základní myšlenka, že ve druhé polovině století mají být emise skleníkových plynů v celosvětovém měřítku neutralizovány, vyžaduje větší konkretizaci, pokud jde o její dopady na rozvoj výrobního odvětví. Otevřená možnost vyvinout a dohodnout tržní mechanismy, které v celosvětovém měřítku umožní nákladově efektivní obchodování s emisemi, nabízí do budoucna šanci omezit či zcela vyloučit narušování hospodářské soutěže v souvislosti se zmírňováním změny klimatu;

Zahraníční obchod EU

36. v nerovných podmínkách, nekalých praktikách podniků v oblasti zahraničního obchodu a v rozdílné zahraniční obchodní politice některých států mimo EU spatřuje ohrožení evropského ocelářského průmyslu, které je třeba brát vážně;

37. politiku EU v oblasti zahraničního obchodu a její nástroje na ochranu obchodu proto považuje za nepostradatelný prostředek k zajištění mezinárodní konkurenceschopnosti evropského ocelářství a podporuje požadavek Parlamentu celkově reformovat nástroje EU na ochranu obchodu s cílem odstranit ze systému EU tzv. prvky WTO+ a zejména zajistit pro průmysl EU ve vztahu k Číně rovnocenné podmínky ⁽²⁾;

38. se znepokojením konstatuje, že světový ocelářský průmysl v současnosti vykazuje nadbytečnou kapacitu ve výši 452 milionů tun a že právě nadbytečné kapacity čínského ocelářského průmyslu jsou příčinou stále nových dovozů do EU – i přes třetí země – za dumpingové ceny, které bez účinných protiopatření v rámci obchodní politiky EU přímo i nepřímo ohrožují celé evropské ocelářství, jakož i velký počet pracovních míst;

39. vyzývá k vytvoření mechanismu, který by mohl být uplatňován v třetích zemích a který spočívá v dohledu nad způsobem fungování zařízení na zpracování druhotných surovin (šrotu) v zemích určení, aby se zabránilo vývozu do třetích zemí, které s odpadem nenakládají způsobem šetrným k životnímu prostředí;

40. vyzývá orgány EU, aby oprávnily Komisi k používání nestandardní metodiky pro antidumpingová a antisubvenční šetření čínského dovozu podle oddílu 15 protokolu o přistoupení Číny k WTO, dokud Čína nesplní všech pět kritérií nutných k tomu, aby mohla být uznána za tržní hospodářství. Kromě toho poukazuje s velkým znepokojením na to, že možnost, že bude Čínské lidové republice v prosinci 2016 přiznán status tržního hospodářství, by téměř vyloučila přijetí účinných antidumpingových opatření kvůli tomu, že metodika pro výpočet dumpingových rozpětí se v té době změní. Současně zdůrazňuje, že se od členů WTO nijak nepožaduje, aby Číně v roce 2016 automaticky přiznali status tržního hospodářství;

41. v této souvislosti připomíná, že Čína v současnosti splňuje pouze jedno z pěti kritérií EU pro přiznání statusu tržního hospodářství. Mezi technická kritéria patří podnikatelské rozhodování na základě tržních signálů, vedení podnikového účetnictví v souladu s mezinárodními účetními standardy, vykazování výrobních nákladů a finanční situace podniků bez jejich výraznějšího zkreslování v důsledku dřívějšího netržního systému hospodářství, vlastnické a úpadkové právní předpisy zaručující právní jistotu a stabilitu podnikání a měnové přepočty podle tržních směnných kursů;

42. vyzývá proto Komisi, aby v rámci své studie o hospodářských a sociálních dopadech přiznání statusu tržního hospodářství Číně počkala na stanoviska dotčených podnikatelských kruhů a aby se před vydáním svého rozhodnutí o statusu tržního hospodářství snažila hledat co nejtěsnější shodu s dalšími významnými členskými státy Světové obchodní organizace (WTO), jako jsou Spojené státy;

43. pro případ, že by měl být Číně přiznán status tržního hospodářství, žádá, aby byly vytvořeny rovnocenné a účinné mechanismy na ochranu poctivého obchodování. V této souvislosti by se mělo zvážit i to řešení, že země, které nemají tržní hospodářství, by v budoucnu již nebyly výslovně uváděny v základním antidumpingovém nařízení EU, a že by toto nařízení stanovovalo obecná pravidla pro netržní ekonomiky. Metoda srovnatelné země by při tom byla nahrazena jinou metodou, důkazní břemeno týkající se existence tržního hospodářství by však zůstávalo jako doposud na straně zemí s netržním hospodářstvím;

44. pro případ, že by měl být Číně přiznán status tržního hospodářství, žádá, aby byly vytvořeny rovnocenné a účinné mechanismy na ochranu poctivého obchodování;

45. vítá, že Komise v únoru 2016 uvalila prozatímní antidumpingová cla na dovozy plochých za studena válcovaných výrobků z oceli z Ruska a Číny;

⁽²⁾ Viz usnesení Evropského parlamentu ze dne 12. května 2016 o statusu tržního hospodářství Číny (2016/2667(RSP)).

46. vyjadřuje nicméně politování nad tím, že přitom Komise v případě čínských výrobků z oceli uplatnila „pravidlo nižšího cla“, a uložila tak prozatímní antidumpingová cla, která jsou ve výsledku nižší než stanovená dumpingová rozpětí;
47. v uplatňování tohoto pravidla vidí velmi slabou ochranu konkurenceschopnosti evropského ocelářství;
48. připomíná, že ustanovení WTO žádné takové pravidlo nepředepisují a že jiné regiony, například Spojené státy, se jím také neřídí;
49. považuje proto za důležité, aby bylo v rámci reformy nástrojů na ochranu obchodu „pravidlo nižšího cla“ zrušeno, zejména v případě nadměrných kapacit;
50. vítá, že 28. dubna 2016 Komise tak, jak bylo oznámeno v akčním plánu, rozhodla o (znovu)zavedení systému předběžného dohledu pro dovoz výrobků z oceli do EU, v jehož rámci se bude požadovat dovozní licence na dovoz výrobků z oceli do EU, předvídat krátkodobý vývoj na trhu a pomáhat Komisi řádně nakládat s nelegálním dovozem, přičemž bude možné zahájit projednávání rizikových případů, kdy by dovozní trendy mohly poškodit výrobce v EU;
51. vítá úsilí Komise, jehož výsledkem jsou opatření EU přijatá v rámci její obchodní politiky za účelem ochrany ocelářských výrobků, která již vstoupila v platnost a která mají dopomoci k prosazování poctivé mezinárodní hospodářské soutěže, a přispívat tak k zajištění konkurenceschopnosti evropského ocelářského průmyslu;
52. zároveň je však toho názoru, že antidumpingové řízení EU je – zejména ve srovnání s řízením v jiných členských státech WTO – příliš zdlouhavé a snižuje účinnost ochrany konkurenceschopnosti evropského ocelářského průmyslu;
53. požaduje proto, aby v rámci reformy nástrojů na ochranu obchodu EU byla zohledněna i potřeba zrychlení unijního antidumpingového řízení;
54. podporuje Komisi v jejím úsilí prosazovat při rozhovorech a jednáních na mezinárodní úrovni celosvětově platné podmínky hospodářské soutěže;
55. očekává, že Rada zahrne do každého nového mandátu k vyjednávání dohody o volném obchodu kapitoly o energetice a surovinách;
56. vyzývá Komisi, aby VR jakožto institucionálního zástupce evropských místních a regionálních orgánů zapojila do skupiny na vysoké úrovni pro energeticky náročná odvětví, jež byla zřízena v květnu 2015, aby tak bylo zajištěno, že zainteresované subjekty, které v ní již jsou zastoupeny, budou informovány o zájmech a možnostech na regionální a místní úrovni;

Doprovodná opatření k zajištění konkurenceschopnosti ocelářského odvětví v EU

57. zdůrazňuje, že jednotlivé programy EU na podporu investic do nového vybavení, výzkumu a vývoje, jakož i do zvyšování kvalifikace a dalšího odborného vzdělávání, mohou značnou měrou přispět k zajištění konkurenceschopnosti, dodržování norem v oblasti ochrany životního prostředí a zmírňování změny klimatu a práv zaměstnanců v ocelářském průmyslu;
58. upozorňuje na cíle, které vytyčil Výzkumný fond pro uhlí a ocel, evropské strukturální a investiční fondy (ESI fondy) a Evropský fond pro strategické investice (EFPI) a které mohou sloužit jako podpora výzkumných a inovačních projektů v ocelářském průmyslu, a to i díky své potenciální synergii a koordinaci opatření. Poukazuje však na to, že EFPI má v případě ocelářství poměrně omezený potenciál, jelikož tržní podmínky nemohou za současných nízkých hladin cen oceli zajistit odpovídající návratnost investic. Cenným přínosem může být v tomto směru i spolupráce místních a regionálních orgánů s konkrétními prioritami v oblasti výroby oceli zohledňující přísný režim unijní podpory v oblasti ocelářství;
59. poukazuje na důležitost veřejných investic a prostředků uvolněných na evropské úrovni v rámci programu Horizont 2020 pro stimulaci do budoucna orientovaných inovací v ocelářském průmyslu a pro zlepšování environmentální a energetické účinnosti tohoto odvětví;
60. doufá, že vzhledem ke specifčnosti ocelářského průmyslu, která vyžaduje přijetí opatření jak v oblasti výzkumu, tak i strukturálních opatření, budou při hodnocení výzkumných projektů v rámci programu Horizont 2020 lépe ohodnocena ta opatření, která předpokládají vytvoření evropského partnerství i s využitím prostředků strukturálních fondů, aby byla zaručena účinnější interakce mezi různými evropskými programy;

61. vyzdvihuje cíl zvyšování kvalifikace a zachování počtu pracovních míst v konkurenceschopnějším ocelářském průmyslu EU a v případech průmyslových restrukturalizací podtrhuje význam Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (EFG) pro vytváření ochranné sociální sítě v případě propouštění pracovníků zaměstnaných v ocelářském průmyslu, protože v situacích, kdy dojde k propuštění více než 500 zaměstnanců z jednoho podniku (včetně dodavatelů a odběratelských podniků) nebo kdy v jednom či několika sousedících regionech přijde o práci velké množství pracovníků jednoho průmyslového odvětví, může být prostřednictvím tohoto fondu financováno až 60 % nákladů na projekty, které propuštěným zaměstnancům pomáhají najít si novou práci nebo si založit vlastní podnik. Pochybuje však o tom, zda bude maximální roční rozpočet ve výši 150 milionů EUR, který byl vyčleněn na období 2014–2020, stačit k vyřešení příslušných výzev;

62. zdůrazňuje, že významnou roli hraje předávání zkušeností a poznatků dalším generacím pracovníků zaměstnaných v unijním ocelářském průmyslu a že jejich dovednosti a případně též know-how potřebné pro práci v průmyslové výrobě by měly být posilovány prostřednictvím cílených opatření na podporu odborné přípravy a dalšího odborného vzdělávání;

63. považuje za nutné, aby ve všech ocelářských výrobních provozech byly vytvářeny systémy oběhového hospodářství založené na účinném využívání zdrojů a aby byl urychlován jejich rozvoj, tak aby bylo možné díky širšímu využívání vedlejších produktů a recyklované oceli zvyšovat konkurenceschopnost výrobních zařízení. To je rovněž v souladu s tím, co bylo stanoveno ohledně „průmyslové symbiózy“ v akčním plánu EU pro oběhové hospodářství – rozšířit způsoby využívání odpadu pocházejícího z výroby oceli.

V Bruselu dne 15. června 2016.

předseda
Evropského výboru regionů

Markku MARKKULA
